Üldözöttek, de nem elhagyottak

1. lecke, 1. negyedév 2026. december 27. – január 2.

Szombat délután december 27.

Emlékvers:

„Örüljetek az Úrban mindenkor; ismét mondom, örüljetek! Boldogok, a kik • háborúságot szenvednek az igazságért: mert övék a mennyeknek országa. Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot • mondanak ellenetek én érettem. Örüljetek és örvendezzetek, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben: mert így • háborgatták a prófétákat is, a kik előttetek voltak. Máté 5:10-12

„Boldogok vagytok, ha gyűlölnek titeket, és ha elkülönítenek titeket társaságukból, és szidalmaznak titeket, és gonosznak neveznek titeket az Emberfiáért. Örüljetek azon a napon, és ujjongjatok, mert íme, nagy a jutalmatok a mennyekben, mert atyáik is így cselekedtek a prófétákkal.” KJV — Lukács 6:22, 23

„Halljátok az Úr szavát, ti, akik reszkíroztok az ő szavától! A ti testvéreitek, akik gyűlöltetek titeket, akik az én nevemért elűztek titeket, azt mondták: Dicsőítsék az Urat! De ő meg fog jelenni a ti örömötökre, és ők megszégyenülnek.” KJV — Ézsaiás 66:5

„És a királyok lesznek a te dajkáid, és a királynők a te dajkáid; leborulnak előtted, arcukat a földre hajtva, és megnyalják a te lábad porát; és tudni fogod, hogy én vagyok az Úr, mert nem szégyenülnek meg azok, akik rám várnak. Elvehetik-e a zsákmányt a hatalmasságoktól, vagy kiszabadíthatják-e a törvényes foglyokat? De így szól az Úr: A hatalmasságok foglyait elviszik, és a félelmetesek zsákmányát kiszabadítják, mert én harcolok azokkal, akik veled harcolnak, és megmentem gyermekeidet. És azokkal, akik téged nyomorgatnak, a saját húsukkal etetem őket, és a saját vérükkel itatom őket, mint édes borral, és minden test meg fogja ismerni, hogy én, az Úr, vagyok a te Megváltód és a te Megváltód, Jákób hatalmas ura. KJV — Ézsaiás 49:23-26

Vasárnap december 28.

Pál, Jézus foglya

Olvassuk el az Efézusbeliekhez írt levél 3:1 és a Filemonhoz írt levél 1. Mi a jelentősége annak, ahogyan Pál jellemzi fogságát?

„Ezért én, Pál, Jézus Krisztus foglya a pogányokért” – ezt joggal mondhatja. A pogányoknak való prédikálás tette őt fogollyá. 16LtMs, Ms 179, 1901, 1. bekezdés

„Olvasd fel ezeket a szavakat hallgatóidnak, és vésd be őket az elméjükbe. Olvasd fel az Efézusbeliekhez írt levél negyedik fejezetét is. Olvasd fel ezeket a fejezeteket a legnagyobb komolysággal. Azokban található tanítások nagyon sokat jelentenek számunkra. Sokan megkeményedtek, mert valóban idegenek a Szentlélek munkálkodásától. Nagy reformációra van szükség a hívők életében, szavaikban, cselekedeteikben és lelki megértésükben. Meg kell ragadnunk az angyalok inspirációját a mennyei udvarokban. Naponta kell belélegeznünk a mennyei légkört. 21LtMs, Lt 60, 1906, 11. bekezdés

„Ó, mennyire remeg a szívem mindannyiunkért! Ha a kemény szívűséget nem olvasztja el Jézus Krisztus kegyelme, soha nem fogjuk megtudni, mi a mennyország. Mérhetetlenül fáj, amikor látom és érzem, milyen kemény szívű módszerekkel bánnak az Úr örökségével. Annyira szégyellem magam Krisztus nevében, amikor látom, milyen kevés tiszteletet és áhítatot tanúsítanak az Ő vérével megváltott örökség iránt. 21LtMs, Lt 60, 1906, 12. bekezdés

„Azoknak, akik olyan szabadon gyakorolják emberi hatalmukat, azt kell mondanom: Ne menjenek tovább, amíg meg nem tanulják, hogyan kell bánni Krisztus vérével megváltott örökséggel. Minden családban szükség van Isten megtérítő erejére. Ha ez az erő jelen lenne, nem lenne hiány a szimpátiából; ehelyett a legkomolyabb módon fogadnák Krisztus kegyelmét, hogy azt másoknak is átadják. 21LtMs, Lt 60, 1906, 13. bekezdés

„Minden keserűség gyökerét ki kell irtani a szívből. A legteljesebb munkát kell elvégezni önmagunkkal. Azok, akik tisztséget viselnek, tartsák szívüket a Szentlélek irányítása alatt. Ne kezeljék az embereket úgy, mintha alig lennének többek egy zsák zabnál – olyan embereket, akiknek elméjét Isten formálta és formálja. Legyenek óvatosak cselekedeteikkel. Isten jóváhagyásával nem dönthetik le, nem gyökerezhetik ki és nem ültethetik át azokat az embereket, akik megértik, mit jelent Isten Lelke által tanítva és megindítva lenni. 21LtMs, Lt 60, 1906, 14. bekezdés

„Annyi durvaság, annyi keresztényi udvariasság hiánya került azoknak az embereknek az életébe, akik hivatalos pozíciókat töltenek be, hogy a szívem fáj és szenved, és csak sírni tudok, amikor látom, milyen kevés Krisztus gyengédségét viszik át az Isten gyermekeivel való bánásmódjukba, akik az Ő egyetlen fiának vérével vásároltak meg.” 21LtMs, Lt 60, 1906, 15. bekezdés

Hétfő, december 29.

Pál láncaiban

Olvassa el a 2 Korinthus 4:7–12 verseket. Ebben a szakaszban mi árulja el, hogy Pál hogyan tudta elviselni a megpróbáltatásokat, amelyekkel szembesült? Mi látszik az élete középpontjában állni?

Alkalmassága nem önmagában, hanem Isten Lelke jelenlétében és munkálkodásában volt, mely betöltötte lelkét és minden gondolatát alárendelte Krisztus akaratának. A próféta kijelenti: „Akinek szilárd a jelleme, azt megőrzöd teljes békében, mert benned bízik” (Ézs 26:3). A Pál arcáról sugárzó mennyei békesség sok lelket nyert meg az evangéliumnak.AT 335.3

Pált mennyei légkör övezte. Akivel csak kapcsolatban volt, érezte Krisztussal való közösségének hatását. Az általa hirdetett igazságot saját élete szemléltette; ez adott meggyőző erőt prédikációinak. Ebben van az igazság hatalma. A megszentelt élet mesterkéletlen, öntudatlan befolyása a legmeggyőzőbb prédikáció, mely a kereszténység érdekében adható. Még a cáfolhatatlan érvek is ellenállást idézhetnek elő; azonban az istenfélő példa oly erő, melynek teljesen lehetetlen ellenállni. AT 336.1

Olvassuk el a 2 Korinthus 6:3–7 verseket. Milyen lelki erőforrások álltak Pál rendelkezésére, hogy segítsék őt ezeknek a nehézségeknek a leküzdésében?

„Pál szívét mély, állandó felelősségtudat töltötte el, és szoros közösségben dolgozott azzal, aki az igazságosság, az irgalom és az igazság forrása. Krisztus keresztjéhez ragaszkodott, mint egyetlen sikerének garanciájához. A Megváltó szeretete volt az a halhatatlan motiváció, amely fenntartotta őt önmagával való küzdelmében és a gonosz elleni harcában, miközben Krisztus szolgálatában előrehaladt a világ barátságtalansága és ellenségei ellenállása ellenére. GW 61.1

„Ami az egyháznak ezekben a veszélyes időkben szüksége van, az egy olyan munkásokból álló sereg, akik Pálhoz hasonlóan képezték magukat a hasznosságra, akik mély tapasztalattal rendelkeznek az Isten dolgait illetően, és akik tele vannak komolysággal és buzgalommal. Szükség van megszentelt, önfeláldozó emberekre; bátor és igaz emberekre; olyan emberekre, akiknek szívében Krisztus, „a dicsőség reménye” [Kolossé 1:27], és akik szent tűzzel érintett ajkakkal „hirdetik az igét” [2 Timóteus 4:2]. Ilyen munkások hiánya miatt Isten ügye meggyengül, és végzetes hibák, mint halálos méreg, megrontják az erkölcsöket és elpusztítják az emberiség nagy részének reményeit.” GW 61.2

Kedd december 30

Pál Filippiben

Elérkezett annak az ideje, hogy az evangéliumot Kisázsia határain túl is hirdessék. Pál és munkatársai számára elő volt készítve az út, hogy átmenjenek Európába Tróászban, a Földközi-tenger partján „...éjjel látomás jelent meg Pálnak: egy macedón férfi állt előtte, és ezekkel a szavakkal kérlelte őt: »Jöjj át Macedóniába, légy segítségünkre!«” AT 141.1

E meghívás parancsoló volt és nem tűrt halasztást. „A látomás után nyomban igyekeztünk elmenni Macedóniába — magyarázza Lukács, aki elkísérte európai útjára Pált, Szilászt és Timóteust —, mert megértettük: oda hívott minket az Isten, hogy hirdessük nekik az evangéliumot. Elhajóztunk tehát Tróászból; egyenesen Szamotrákéba mentünk, másnap meg Neápoliszba, onnan pedig Filippibe, amely Macedonia vidékének első varosa, római település volt...” AT 141.2

Lukacs így folytatja: „Szombaton kimentünk a városkapun kivülre, egy folyó mellé, ahol tudomásunk szerint imádkozni szoktak. Leültünk, és szóltunk az egybegyűlt asszonyokhoz. Hallgatott minket egy Lídia nevű istenfélő asszony, egy Thiatirából való bíborárus is, akinek az Úr megnyitotta a szívét, hogy figyeljen arra, amit Pál mond.” Örömmel elfogadta az igazságot.

Hazanépével együtt megtért, megkeresztelkedett és kérte az apostolokat, tekintsék házát otthonuknak. AT 141.3

Filippiben végzett munkájukat nem tekintették hiábavalónak. Sok ellenállással és üldözéssel találkoztak, de a Gondviselés érdekükben való közbenjárása a börtönőr és házanépe megtérése kárpótolta őket az átélt gyalázatért és szenvedésen. Igazságtalan bebörtönöztetésük és csodalatos szabadulásuk híre az egész vidéken elterjedt, és sokak figyelmet felhívta az apostolok munkájára, akikhez az üzenet máskent el sem ért volna. AT 145.4

Pál apostol filippi működése a gyülekezet megalakulását eredményezte, melynek taglétszáma állandóan növekedett. Buzgalma és odaadása, mindenekfölött Krisztus ügyéért való készséges szenvedése mély és tartós befolyást gyakorolt a megtértekre. Nagyra becsülték azokat az értékes igazságokat, melyekért az apostol oly sok áldozatot hozott és szívvel-lélekkel odaszentelték magukat Megmentőjük ügyére. AT 145.5

Szerda december 31.

Pál és Kolossé

Olvassuk el a Filemonhoz írt levél 15-16. versét. Lásd még a Kolossébeliekhez írt levél 4:9-et. Milyen magatartásra buzdította Pál szelíden Filemont Onézimus esetében?

Akik Pál római munkálkodása következtében szívüket Istennek adták, azok között volt Onézimosz, a Rómába szökött pogány rabszolga, aki megkárosította urát, Filemont, a kolossébeli keresztény hívőt. Szerető szívvel Pál megpróbált enyhíteni e szerencsétlen menekülő nyomorán és aggodalmán, aztán az igazság fényét igyekezte árasztani sötét elméjébe. Onézimosz hallgatott az élet szavára, megvallotta bűneit és Krisztus hitére tért. AT

299.3

Kegyessége és őszintesége, valamint az apostol kényelméért végzett gyöngéd gondoskodása és az evangélium ügyének előbbrevitele iránti buzgósága által Onézimosz megszerettette magát Pállal. Pál oly jellemvonásokat fedezett fel benne, amelyek hasznos segítőtársszá teszik a missziómunkában. Tanácsolta, haladéktalanul térjen vissza Filemonhoz, kérjen tőle bocsánatot és készítsen tervet a jövőre. Az apostol megígérte, hogy jótáll azért az összegért, mellyel Filemont meglopta. Minthogy készült Tükhikosszal leveleket küldeni Kisázsia különböző gyülekezeteihez, Onézimoszt vele küldte. Kemény próba volt e rabszolgának így kiszolgáltatni magát urának, akit megkárosított; de ha valóban megtért, nem vonhatta ki magát e kötelessége alól. AT 299.4

Pál a Filemonhoz intézett levél kézbesítőjévé tette Onézimoszt, amelyben az őt jellemző tapintattal és kedvességgel képviselte a bűnbánó rabszolgát, és kifejezte óhaját, hogy megtarthassa szolgálatát a jövőben. A levél, a barát és munkatárs Filemon gyengéd köszöntésével kezdődött: AT 300.1

„Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Hálát adok mindenkor az én Istenemnek, amikor megemlékezem rólad imádságaimban, mert hallok a te hitedről és szeretetedről, amely az Úr Jézus és minden szent iránt van benned, és imádkozom azért, hogy a hitünkben való közösséged eljuttasson téged mindannak a jónak a megismerésére, amely Krisztusért van bennünk.” Az apostol emlékeztette Filemont, hogy minden jó szándék és minden jó jellemvonás, amellyel bír, Krisztus kegyelmének érdeme; egyedül ez különbözteti meg a romlott és bűnös emberektől. Ugyanaz a kegyelem Isten gyermekévé és az evangélium részére hasznos munkássá teheti az alázatos bűnöst.AT 300.2

Pál serkenthette volna Filemont keresztényi kötelességére, de inkább a kérelemhez folyamodott, „...az öreg Pál, most még fogoly is Krisztusért. Kérlek pedig téged az én fiamért, akit a fogságban szültem, Onézimoszért, aki egykor neked haszontalan volt, most pedig neked is, nekem is hasznos.” AT 300.

A filippi és a kolosszeusi gyülekezetek

Olvassuk el a Filippi 1:1–3 és a Kolosszeus 1:1, 2 verseket. Hogyan írják le a filippi és a kolosszeusi gyülekezeteket, és mi a jelentőségük ennek a leírásnak?

„Legyen ez mindannyiunk szellemisége. Az apostol hálás azért, hogy a filippiak megtértek a hitre, és miután megáldotta őket, így fejezi ki érdeklődését: „Minden alkalommal, amikor rátok gondolok, hálát adok Istenemnek, és minden imádságomban örömmel kérem őt.” [3–4. vers] Ez kell, hogy legyen a lelkészek hozzáállása az újonnan megtért gyülekezetekhez; és ez kell, hogy legyen a jó cselekedetekkel és Krisztus-szerű jellemű gyülekezetek hozzáállása is, hogy a értük fáradozó lelkészek örömmel imádkozhassanak értük Istenhez. Az apostol a hitük őszintesége miatt okot lát arra, hogy bízzon abban, hogy aki jó munkát kezdett bennük, az be is fogja fejezni azt Jézus Krisztus napjáig. Ők folyamatosan szem előtt tartották Krisztus napját. Ez a mi feladatunk is. 13LtMs, Ms 187, 1898, 46. bekezdés

„Tollal és szóval kell bátorítanunk az újonnan megtért gyülekezeteket. Pál és Timóteus között harmónia, keresztény testvériség és gyengéd egység volt az újonnan megtért keresztények iránt. Számukra biztató volt a kilátás, hogy folytatni fogják a számukra megkezdett jó munkát. „Mivel mindnyájatokat a szívemben hordozom, illendő, hogy így gondoljak rátok, hiszen mindnyájan részesültek vagytok az én kegyelmemben, mind a rabságomban, mind az evangélium védelmében és megerősítésében.” [7. vers] Újonnan megtértjeit a saját szívének szeretetével köti össze. 13LtMs, Ms 187, 1898, 47. bekezdés

Levelében, amelyet római fogsága alatt írt, „a Krisztusban megszentelt hivő testvéreknek, akik Kolosséban élnek”, Pál kifejezi örömét, hogy a hitben kitartottak, amiről Epafrász értesítette, aki — így írja az apostol — „...hozta nekünk a jó hírt a Lélektől kapott szeretetetekről. Ezért tehát, attól a naptól fogva — folytatja —, amelyen ezt meghallottuk, szüntelenül imádkozunk és könyörgünk értetek, hogy tökéletesen ismerjétek meg az ő akaratát minden lelki bölcsesség és belátás révén, hogy élhessetek az Úrhoz méltóan, teljes mértékben az ő tetszésére, és teremjetek gyümölcsöt mindenfajta jó cselekedettel, és növekedjetek az Isten ismeretében. Erősödjetek meg minden erővel az ő dicsőségének nagysága szerint a teljes állhatatosságra és az örömmel viselt hosszútűrésre.” AT 309.2

Pál e szavakkal fejezte ki óhaját a kolosséi hívőknek. Mily magas eszmét tár ez Krisztus követői elé! A keresztény élet csodálatos lehetőségét mutatják be, és megvilágítják, hogy Isten gyermekei korlátlan áldásokban részesülhetnek. Isten ismeretében állandóan növekedhetnek, keresztényi tapasztalatban erőről erőre, magaslatról magaslatra haladhatnak, míg „dicsőségének nagysága... alkalmassá...” teszi őket „arra, hogy a szentek örökségében, a világosságban” részesüljenek.AT 309.3

Péntek január 2.

További Tanulmányozásra

„Látni fogjátok, hogy e levél hangvétele nem a panaszkodás, hanem a hála és az Isten dicsőítése. Ez a levél „a kolosszusbeli szenteknek és Krisztusban hűséges testvéreknek” szól: „Kegyelem és békesség legyen veletek Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. Hálát adunk Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyjának, és mindig imádkozunk értetek, mióta hallottunk a Krisztus Jézusban való hitetekről és a minden szent iránti szeretetetekről, a mennyben számotokra elraktározott reménységért, amelyről előbb hallottatok az evangélium igazságának szavában.” Kolossé 1:2-5. 15LtMs, Ms 88, 1900, par. 2

„Itt bemutatjuk a legfontosabb okokat, miért kell mindig hálával teli lennünk, ápolnunk az Isten iránti szeretetet, és mindig kifejeznünk ezt a szeretetet minden imádságban, amelyet a szentekért mondunk. Ez azt jelenti, hogy mindig szem előtt kell tartanunk az evangélium szavait, az igazságot, amely eljutott hozzánk, hogy meglágyítsa, meghódítsa és megolvasztassa szívünket, és szavakkal bizonyítsuk, hogy szívünkben van az a hit, amely szeretettel működik és megtisztítja a lelket. 15LtMs, Ms 88, 1900, 3. bekezdés

„Ami eljött hozzátok, mint az egész világon, és gyümölcsöt terem, mint bennetek is, attól a naptól fogva, hogy hallottatok róla, és megismertétek Isten kegyelmét az igazságban; amint azt Epafrásztól, kedves munkatársunktól is megtanultatok, aki nektek Krisztus hű szolgája, és aki nekünk is hirdette a ti szereteteteket a Lélekben.” 6-8. versek. 15LtMs, Ms 88, 1900, 4. bekezdés

„Ez az a gyümölcs, amelyet az Úr mindenkitől elvárt, a Krisztus iránti szeretet; és ugyanazt a szeretetet, amelyet Krisztus tanúsított azok iránt a lelkek iránt, akiket megmenteni jött, mindannyian ápolnunk és kifejeznünk kell életünkben és jellemünkben. Akkor nem lesznek panaszok, hibakeresés, kritika. A elégedetlenség kifejezése minden lelket megsebez, aki lehangoló szavakat mond. Annyi minden van, amin örülni, bátorodni, felvidulni lehet. 15LtMs, Ms 88, 1900, 5. bekezdés

„Az apostolt bátorította a jó hír, amely azoknak a szeretetéből fakadt, akik igazán ismerték Isten kegyelmét; a hit valódi volt. Úgy hatott, mint a jó kovász, ahogyan az evangélium igazsága mindig hat, amikor teljes kegyelmével befogadják a szívbe. 15LtMs, Ms 88, 1900, 6. bekezdés

„Micsoda bizonyságot adhatna mindenki, ha csak megnyitná lelke ablakait a menny felé, és szorosan bezárná lelke ablakait a föld felé – azokat az ablakokat, amelyeken keresztül a földi por és szemét száll be a szívbe, és rontja el azt az élményt, amelyet az Úr minden Krisztusban hívőnek szán! Kiváltságunk, hogy minden mennyei dolgot szemléljünk és a hit szemével lássuk őket.” 15LtMs, Ms 88, 1900, 7. bekezdés

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org